

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Добрич, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, III СЪСТАВ, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Галя Ив. Митева

при участието на секретаря Стоянка Ив. П.
като разгледа докладваното от Галя Ив. Митева Административно
наказателно дело № 20213230200991 по описа за 2021 година

И за да се произнесе, взе следното предвид:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „***“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Добрич, ул. „*****“ № 41, представлявано от управителя Л.А. Б., срещу Наказателно постановление № 08-002268/157 от 16.08.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище Добрич, с което на жалбоподателя в качеството на работодател, за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда, на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лева.

С жалбата се иска наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно поради нарушение на материалния и процесуалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата и моли наказателното постановление да бъде отменено.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна, а наказателното постановление – за правилно и законосъобразно.

Добричкият районен съд, като прецени събраните доказателства и становищата на страните, намира за установено следното:

Жалбата е допустима като депозирана в законоустановения 7-дневен срок и от лице, което има правен интерес.

Независимо от основанията, посочени от жалбоподателя, съдът подложи на цялостна преценка обжалваното наказателно постановление, какъвто е обхватът на въззивната проверка и констатира следното от **ФАКТИЧЕСКА СТРАНА**:

На 14.07.2021 г. в 16,40 ч. инспекторите в Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище Добрич – свидетелите СТ. Н. П., М. Р. КР. и М. Ц. Д., извършили проверка на магазин за ядки, находящ се в град Добрич, ул. „Независимост“ № 20, стопанисван от „****“ ЕООД. По време на проверката в едно от помещенията на обекта контролните орани установили лицето Д.Х.М.а да пече сусам и да приготвя сусамов тахан. М. попълнила Декларация относно условията по наемането ѝ на работа /л. 24/, в която посочила, че от 13.07.2021 г. работи като „оператор машини“ в магазин на ул. „Независимост“ в фирма „****“ ЕООД с работно време от 08,30 ч. до 17,00 ч., няма сключен договор, като посочила и трудовото си възнаграждение, както и че в неделя почива.

При проверката с призовка /л. 15/ били изискани и представени на 06.08.2021 г. документи от „****“ ЕООД, а именно – Трудов договор № 00006/14.07.2021 г. /л. 22/, справка за подадено уведомление от 14.07.2021 г. /л. 23/ и книга за инструктаж /л. 25-26/, от които се установило, че дружеството на 14.07.2021 г. е допуснало до работа Д.Х.М., преди да ѝ е било връчено копие на хартиен носител от завереното от ТД на НАП уведомление за сключен трудов договор.

За така констатираното нарушение св. П., в присъствието на упълномощено лице /л. 17/ и свидетелите К. и Д., съставила против жалбоподателя Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 08-002268/09.08.2021 г. /л. 10-12/ В него били отразени всички обстоятелства по твърдяното нарушения, като е прието, че в случая е налице нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда. Нарушението било извършено в гр. Добрич на 14.07.2020 г и констатирано на

06.08.2020 г.

Съставеният АУАН бил връчен на упълномощения представител на дружеството на датата на съставянето му – 09.08.2021 год.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не били депозиран писмени възражения от страна на санкционираното дружество.

Въз основа на цитирания АУАН, било съставено обжалваното Наказателно постановление /л. 9/, с което на жалбоподателя за нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда, на основание чл. 414, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства, а именно: показанията на разпитаните свидетели, както и останалите писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. При проведения непосредствен разпит на актосъставителя и на свидетелите по акта съдът не констатира противоречия с установените в акта фактически положения. Показанията на свидетелите П., К. и Д. са подробни и вътрешно балансирани, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви, имайки предвид, че се подкрепят по еднопосочен начин и от приобщените по надлежния ред писмени доказателства, а това не налага отделното обсъждане на доказателствените източници. Наред с това, допринасят за правилното изясняване на обстоятелствата по делото и приложените по делото писмени доказателства, които са надлежно приобщени към доказателствената съвкупност по делото, и затова съдът основа своите фактически изводи и въз основа на тях.

Писмените доказателства са в синхрон с депозираните свидетелски показания и позволяват правилното изясняване на случая, като обсъждането на доказателствените материали поотделно, и в тяхната съвкупност доведе до еднозначни фактически изводи у съдебния състав.

Относно показанията на работника – св. Д. М., съдът ги кредитира в частта относно обстоятелствата около заварването ѝ в помещенията на обекта, уговорките с А.Б..а – пълномощник на жалбоподателя, за сключване на трудов договор, попълване и подписване на Декларацията, подписване на

Трудовия договор, Книгата за инструктаж и на Справка за уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ.

Така установената фактическа обстановка навежда съда на следните изводи от ПРАВНА СТРАНА:

В административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът за установяване на административно нарушение /АУАН/ е съставен в законоустановените срокове от компетентното длъжностно лице в присъствие на упълномощено от управителя лице, в присъствие на двама свидетели и съдържа необходимите реквизити по чл. 42 от ЗАНН. АУАН е бил връчен на търговеца по надлежния ред, съгласно правилата за връчване по КТ, който нормативен акт се явява специален по отношение на ЗАНН и като такъв следва да намери приложение, в която насока е и разпоредбата на чл. 416, ал. 6 от КТ. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са били депозирани писмени възражения по акта.

Наказателното постановление /НП/ е издадено в рамките на давностния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН от компетентния административнонаказващ орган, съдържа необходимите реквизити по чл. 57 от ЗАНН и е надлежно връчено на търговеца.

Предвид изложеното съдът намира, че наказателното постановление е законосъобразно в процесуален аспект.

По отношение на визираното нарушение и приложимия материален закон съдът установи следното:

АУАН е редовно съставен, предвид което се ползва, съгласно чл. 416, ал. 1 от Кодекса на труда /изм. ДВ, бр. 108 от 2008 г./ с доказателствена сила за отразеното в него до доказване на противното.

Дружеството е било санкционирано за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Наредбата, „Работодателят е длъжен да връчи на работника или служителя преди постъпването му на работа копие на хартиен носител от завереното уведомление. Връчването се удостоверява с подписа на работника или служителя срещу името му в справката за заверените уведомления“.

Наредбата обаче не предвижда санкция за неизпълнение на предписаните от нея правила.

По своята същност така възприетото в Наредбата дължимо от работодателя поведение реципира Кодекса на труда в чл. 63, ал. 1, съгласно който „Работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. А съгласно ал. 2 на с. член „Работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1“. Такова обвинение обаче не е било повдигнато на дружеството.

Наказателната отговорност на дружеството е била ангажирана на основание чл. 414, ал. 1 от КТ, която е обща разпоредба, предвиждаща санкция при допуснати нарушения на трудовото законодателство.

Съдът намира, че нарушението е доказано от обективна страна. В действителност приложеното по делото уведомление до ТД на НАП по чл. 62, ал. 5 от КТ е с изх. № 08388213018491/14.07.2021 г., 17:27:05 часа. Въпреки, че върху същото има положен подпис от работника М., обективно е било невъзможно към часа на проверката в търговския обект – 14.40 ч., работникът да е получил процесното уведомление, доколкото нормативната уредба изисква на същия да бъде връчено заверено уведомление, т. е към 14.07.2021 г. и часът на извършване на проверка от контролните органи дружеството – жалбоподател е допуснало до работа М., без да ѝ връчи заверено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ. Най-ранният момент, в който лицето е могло да получи заверено уведомление е 15.07.2021 г.

При така изложената фактическа обстановка АНО е следвало да съобрази, че към 15.07.2021 г. процесното уведомление е било заверено от ТД на НАП и на 15.07.2021 г. същото е било връчено срещу подпис, т. е. нарушението е било отстранено веднага и от него не са произтекли вреди за работника.

Разпоредбата на чл. 415в от КТ е приложима във всички случаи, с изключение на изрично посочените в алинея 2. Доколкото, обаче на дружеството е вменено извършване на нарушение по чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда на изпращане на уведомления по чл.

62, ал. 5 от КТ, а не такова по чл. 61-63 от КТ, то АНО е следвало да приложи посочената разпоредба.

Настоящият съдебен състав намира, че като е санкционирал жалбоподателя по по-тежкия състав, въпреки че е била налице възможност за прилагане на хипотезата на чл. 415в, ал 1 от КТ, АНО е допуснал нарушение на процесуалните правила.

В административно-наказателното производство тежестта за доказване на нарушението от обективна и субективна страна са в тежест на АНО. В тази връзка преди издаване на атакуваното наказателно постановление същият е следвало да извърши проверка дали нарушението е било отстранено непосредствено след извършването му, доколкото Кодекса на труда е предвидил привилегирован състав и санкция в по-нисък размер по отношение на нарушители, които са предприели действия в тази насока.

По тези съображения настоящия съдебен състав намира, че така съставеното наказателно постановление следва да бъде изменено, като бъде приложена разпоредбата на чл. 415в от КТ и наложеното административно наказание бъде съобразено с предвидените в посочения текст граници, а именно „имуществена санкция“ в размер на от 100 до 300 лева.

По делото липсват данни нарушението да е повторно, липсват и данни да са произтекли вредни последици от него, поради което съдът намира, че санкцията следва да бъде определена в минимален размер, а именно 100 лева.

Предвид обстоятелството, че отговорността на юридическите лица е обективна /безвиновна/, субективната съставомерност на деянието не следва да бъде обсъждана.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 08-002268/157 от 16.08.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище Добрич, с което на „***“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Добрич, ул. „*****“ № 41, представлявано от управителя Л.А. Б., в качеството на работодател, за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.

62, ал. 5 от Кодекса на труда, на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лева,

като на основание чл. 415в, ал. 1 от КТ **НАМАЛЯВА** размера на наложената санкция на **100 лева**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на АПК пред Административен съд – Добрич в 14 – дневен срок от уведомяването на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____